

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Kostnaden för och risken med utebliven sammanhållning: sammanhållningspolitikens strategiska värde i strävan efter att uppnå de fördragsstadgade målen och bemöta de nya utmaningarna för de europeiska regionerna

(2018/C 247/04)

Föredragande:	Mieczysław Struk (PL–EPP), regionpresident, Pomorskie (Pommern)
Referensdokument:	Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Min region, mitt Europa, vår framtid: Sjunde rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning
	COM(2017) 583 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar offentliggörandet av den sjunde sammanhållningsrapporten som en viktig utgångspunkt i debatten om den nya sammanhållningspolitiken efter 2020. ReK understryker i detta avseende att sammanhållningspolitiken 2014–2020 förväntas leda till t.ex. 7,4 miljoner arbetstillfällen, bättre kvalifikationer för nästan 9 miljoner människor och bredbandsinternet för omkring 15 miljoner hushåll, men också stödda investeringar i 1,1 miljoner små och medelstora företag och tillföra 16 miljarder euro till den digitala ekonomin. ReK pekar därför på att kostnaden av "icke-sammanhållning" svårligen kan uppskattas, mot bakgrund av att territoriell konvergens i Europa är viktigare än någonsin tidigare för unionen och dess medborgare, dess ekonomi och dess städer och regioner.
2. Kommittén uppskattar att Europaparlamentet regelbundet kartlägger kostnaden för icke-Europa, eftersom detta ger bevis för att frånvaron av gemensamma åtgärder på EU-nivå på vissa områden leder till en betydligt lägre effektivitet i ekonomin såväl som till en begränsad tillgång på viktiga kollektiva nyttigheter.
3. Kommittén beklagar i detta sammanhang att Europaparlamentet och Europeiska kommissionen än så länge inte har inkluderat frågan om kostnaden för icke-sammanhållning i sina analyser och beslutsprocesser.
4. Kommittén vill tacka det bulgariska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd för dess begäran till ReK om att utarbeta ett yttrande om "Kostnaden för och risken med utebliven sammanhållning", som ger ReK ett utmärkt tillfälle att inleda en bredare diskussion om sammanhållningspolitikens strategiska roll.
5. ReK påminner om det grundläggande faktum att en förstärkt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i Europeiska unionen är ett av EU:s viktigaste mål, som fastställs i artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. ReK betonar därför att sammanhållningspolitiken måste fortsätta att fullfölja sitt mandat att kombinera stöd till de minst utvecklade och mest problemdrabbade områdena med ett erbjudande till alla regioner, för att ta hänsyn till deras respektive regionala utmaningar och potential och för att främja den harmoniska utvecklingen av EU som helhet, och på så sätt tydligt visa på EU-finansieringens mervärde för de vanliga medborgarna. Kommittén erinrar i detta avseende om de regionala särdrag som anges i artikel 349 i EUF-fördraget.
6. Kommittén understryker att sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste investeringspolitik som syftar till att uppnå ovan nämnda fördragsmål, men att den också kan främja innovation och hantera konsekvenserna av klimatförändringarna och övergången till en koldioxidsnål ekonomi samt dämpa asymmetriska ekonomiska chocker genom att skydda offentliga tillväxtvänliga investeringar i regionerna, som hjälper till att minska ungdoms- och långtidsarbetslöshet och främja social inkludering. ReK upprepar därför sitt starka stöd för #CohesionAlliance⁽¹⁾.

⁽¹⁾ www.cohesionalliance.eu

7. Sammanhållningspolitiken har en av de bäst utvecklade resultatramarna bland EU:s politikområden, och är det mest noggrant övervakade och bäst utvärderade EU-politikområdet, som har kunnat bli allt mer ändamålsenligt det senaste årtiondet.

Ekonomisk sammanhållning

8. Kommittén välkomnar konstaterandena i den sjunde sammanhållningsrapporten att EU:s ekonomi håller på att återhämta sig från den ekonomiska krisen och att de regionala skillnaderna precis har börjat minska igen. Med tanke på att många regioner inte har uppnått samma nivåer av BNP per capita och sysselsättning som före krisen och dessutom har upplevt en betydande eftersläpning med avseende på offentliga investeringar har dock den ekonomiska krisens effekter ännu inte övervunnits.

9. ReK välkomnar de belägg som nämns för att de mindre utvecklade regionerna mellan 2000 och 2015 kunde komma ikapp EU-genomsnittet, vilket särskilt är fallet för de flesta regioner i EU-13-länderna. Det är emellertid oroande att situationen i ett antal regioner, framför allt i södra Europa, inte har förbättrats och är ännu sämre än före krisen.

10. Den ekonomiska tillväxten var också mycket snabbare i de regioner vars BNP redan ligger klart över EU-genomsnittet och i synnerhet i många storstadsområden, som är de viktigaste drivkrafterna för regional konkurrenskraft. Samtidigt kan man konstatera att de regioner vars BNP per capita ligger nära EU-genomsnittet verkar ha fastnat i en "medelinkomstfälla" med betydligt lägre tillväxttakt än genomsnittet i EU.

11. Kommittén uttrycker oro över de stora skillnaderna i innovationsresultat, som inte bara förblir territoriellt koncentrerade till de mest utvecklade regionerna i nordvästra EU, utan också tenderar att öka i och med att de ledande regionerna förbättrar sina resultat medan resultaten försämras i perifera regioner, mindre utvecklade regioner och övergångsregioner. Detta bevisar hur viktigt det är med en platsbaserad nedifrån och upp-metod, som representeras av strategier för smart specialisering, för att stödja innovationskapaciteten i regionerna.

Social sammanhållning

12. Kommittén välkomnar att sysselsättningssituationen i EU förbättras parallellt med den ekonomiska återhämtningen. De regionala skillnaderna i arbetslöshet är dock fortfarande betydande, och i flera regioner i sydliga medlemsstater överstiger arbetslösheten 20 %.

13. ReK konstaterar med oro att ungdomsarbetslösheten förblir ett överhängande problem, eftersom den fortfarande är högre än före krisen och är mer än dubbelt så hög som den totala arbetslösheten. Situationen i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner är särskilt oroande.

14. Kommittén vill fästa uppmärksamheten på situationen för personer som riskerar fattigdom och social utestängning, som trots en försiktig positiv utveckling fortfarande är oacceptabelt många.

15. Befolkningen i många områden, huvudsakligen regioner och landsbygdsområden i EU-13, har minskat betydligt på grund av både naturliga förändringar och utflyttning, medan den totala befolkningen i andra regioner har vuxit kraftigt. Det stora antal migranter och flyktingar som har anlänt till EU sedan 2015 har också en betydande inverkan vad beträffar demografi och social sammanhållning i vissa medlemsstater, regioner och kommuner.

Territoriell sammanhållning

16. Kommittén betonar miljödimensionens betydelse för en hållbar utveckling i Europas kommuner och regioner och för medborgarnas hälsa och välbefinnande. Det ökande antalet miljöhänsyn – särskilt klimatförändringarna och de allt fler och kraftigare naturkatastrofer som de leder till, utvidgningen av mänskliga bosättningar, bebyggda områden och industriell verksamhet, förlusten av biologisk mångfald och fragmenteringen av livsmiljöer samt andra påfrestningar på miljön såsom luft- och vattenföroreningar – kan få skadliga följder för EU:s ekonomier och samhällen. Trots de framgångar som gjorts med avseende på att minska påfrestningarna på miljön uttrycker ReK sin oro för att de viktigaste miljömålen förblir ouppfyllda, i synnerhet i de centrala och östra delarna av EU.

17. ReK välkomnar de betydande framsteg som gjorts när det gäller att begränsa energiförbrukningen och växthusgasutsläppen, men noterar också att en del av dessa framsteg enbart har varit en följd av den minskade verksamheten under den ekonomiska nedgången, vilket betyder att det behövs ytterligare ansträngningar för att uppnå en övergång till rena energikällor, däribland förnybara, och en mer energieffektiv ekonomi, inklusive utsläppsnåla transporter.

18. Kommittén fäster uppmärksamheten på den territoriella dimensionen av klimatförändringarna och klimatorsakade naturkatastrofer, som påverkar regionerna olika mycket. ReK framhåller därför vikten av en ingående bedömning av sårbarheten och anpassningsåtgärder för europeiska kommuner och regioner samt tillhandahållandet av grön infrastruktur.

19. EU:s transportnät, främst järnvägssystemet, är långt ifrån optimalt, särskilt i EU-13-regionerna. ReK understryker i detta sammanhang att det är nödvändigt att fullborda TEN-T, särskilt sammankopplingen av de primära knutpunkterna i stomnätet, och integrera det med de nationella och regionala transportsystemen inte bara för att undanröja flaskhalsar, förkorta restiderna och försvaga de negativa effekterna av vissa regioners perifera läge, utan framför allt för att stimulera den ekonomiska utvecklingen i hela EU genom att göra den inre marknaden mer effektiv. Av samma skäl betonar ReK att den digitala omvandlingen är en av de största utmaningar som alla EU:s regioner står inför, och betonar vikten av ökade investeringar i bredbandsinfrastruktur och digitala färdigheter.

20. ReK framhåller att nästan en tredjedel av EU-medborgarna lever och arbetar i gränsregioner, som i allmänhet har sämre ekonomiska resultat än andra regioner. Trots de betydande framsteg som gjorts under de senaste årtiondena utgör gränserna fortfarande ett hinder för rörligheten för varor, tjänster, människor, kapital och idéer. Detta gör att fördelarna med integrationen inte utnyttjas fullt ut. Genom att undanröja gränsspecifika hinder skulle gränsområdena få betydande vinster i fråga om BNP, och de gränsspecifika kostnaderna skulle också minska betydligt.

Utmaningar för kommuner och regioner

21. De demografiska förändringarna är en av de största utmaningar som EU står inför och har omfattande ekonomiska, sociala och miljömässiga följder. De omfattar en åldrande befolkning, färre unga människor, lägre födelsetal, kompetensflykt (utflöde av talanger) och en minskning av den aktiva arbetskraften. Detta innebär att befolkningstillväxten i stor utsträckning är avhängig av migration, som skiljer sig stort mellan regionerna i EU. Dessa obalanser har en betydande socioekonomisk inverkan både på de områden vars befolkning minskar och åldras – mest i övergångsregioner – där man ofta ser en övergång till ej handelsbara lokala tjänster, vilket begränsar dessa områdens möjligheter till export, tillväxt och innovation, liksom på de storstadsområden dit människor flyttar. ReK påpekar därför att sammanhållningspolitiken bör spela en aktivare roll i bemötandet av sociala utmaningar, bl.a. åldrande, livsstilsrelaterade sjukdomar och arbetslöshet, särskilt bland ungdomar och unga som varken arbetar eller studerar, samt integration av migranter och flyktingar, fattigdom och social utestängning.

22. Extrema väderhändelser kommer sannolikt att bli vanligare och deras konsekvenser värre i hela Europa. Klimatförändringarnas effekter varierar kraftigt mellan olika regioner, men den ökade exponeringen för katastrofrisker driver de potentiella förlusterna uppåt, särskilt i tätbefolkade områden.

23. Kommittén understryker vikten av gränsöverskridande, transnationellt och mellanregionalt samarbete för att stärka den territoriella sammanhållningen, uppmuntra till solidaritet mellan EU:s regioner och ge ett betydande mervärde till EU:s mål.

24. Regionerna och kommunerna står inför aldrig tidigare skådande utmaningar, från global konkurrens, digital omvandling och framväxt av omvälvande teknik, demografiska förändringar och migration, risk för fattigdom och social utestängning till energitrygghet, klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald. Alla dessa utmaningar har en stark territoriell inverkan med en ojämn fördelning av nytta och kostnader mellan de regionala ekonomierna och samhällena i Europa, vilket bekräftas i den sjunde sammanhållningsrapporten, där det visas att så kallade regionala utvecklingsklubbar håller på att växa fram. Risken att dessa utmaningar förstärker varandra och negativt förändrar det ekonomiska, sociala och territoriella landskapet i Europa är enorm och kan i hög grad bidra till att öka de befintliga ojämlikheterna, och därigenom motverka fördragets mål om att stärka sammanhållningen inom EU.

25. ReK understryker i detta sammanhang att sammanhållningspolitiken måste fortsätta att investera i alla regioner i EU eftersom deras anpassning till ovan nämnda chocker kräver långsiktiga, platsbaserade och platsanpassade strategier som kan integrera de ekonomiska, sociala och territoriella dimensionerna och dra nytta av synergier i alla europeiska struktur- och investeringsfonder och andra EU-instrument. ReK upprepar därför med eftertryck sitt motstånd mot att man beaktar den sociala dimensionen och Europeiska socialfonden separat från sammanhållningspolitiken eftersom det kan få negativa effekter, och bekräftar samtidigt sin ståndpunkt att ESF bör spela en allt större roll när det gäller att främja territoriell och social konvergens och att de lokala och regionala myndigheternas roll i fråga om programplanering och förvaltning av ESF behöver stärkas.

26. Kommittén påpekar att det mot bakgrund av artikel 174 i EUF-fördraget är viktigt att ta hänsyn till den territoriella inverkan av offentliga insatser och framhåller därför ånyo vikten av territoriella konsekvensbedömningar när all offentlig EU-politik utarbetas för att maximera dess effektivitet.

Sammanhållningspolitikens roll

27. Sammanhållningspolitiken bör vara central i diskussionen om hur potentialen i alla delar av EU kan bidra till ekonomisk tillväxt och hur alla EU-medborgare kan dra nytta av den europeiska integrationen på ett inkluderande sätt, men även i diskussionen om hur man ser till att alla delar av EU kan utnyttja de möjligheter som kommer av den globala omvandlingen. ReK upprepar därför sitt stöd för en stark och förbättrad sammanhållningspolitik för alla regioner efter 2020 och betonar den viktiga roll som sammanhållningspolitiken bör fortsätta att spela i framtidens EU, såsom skildras i stora drag i vårt yttrande "Sammanhållningspolitiken efter 2020" ⁽²⁾.

28. Kommittén påminner om att sammanhållningspolitiken, med stöd av medlemsstaternas regionalpolitik, syftar till att säkerställa lika villkor som gör att hela EU kan dra full nytta av fördelarna med den inre marknaden, vilket – tillsammans med territoriell motståndskraft – är en avgörande faktor för EU:s konkurrenskraft på den globala arenan. ReK understryker samtidigt att även om den inre marknaden har varit en framgångsrik "konvergensmaskin" för EU, fördelas inte vinsterna lika och när de inte automatiskt ner till mindre gynnade regioner, bland annat dem med särskilda geografiska nackdelar, och samhällsgrupper. Det finns därför fortfarande en risk för en växande ekonomisk och social klyfta mellan "motorerna" för EU:s tillväxt och övriga regioner.

29. Mot denna bakgrund är sammanhållningspolitikens uppdrag fortfarande ytterst aktuellt, eftersom denna politik ger alla EU-medborgare, särskilt från mindre utvecklade områden, möjlighet att dra nytta av EU-integrationens fördelar. Genom att använda dess verktyg får mindre utvecklade regioner möjlighet att frigöra och utnyttja sin inneboende potential, medan starkare regioner blir bättre rustade för att möta globala utmaningar. I detta avseende är sammanhållningspolitiken det mest konkreta uttrycket för europeisk solidaritet genom att erbjuda lika möjligheter och en bättre livskvalitet för människor i alla EU:s regioner. ReK betonar därför att den framtida sammanhållningspolitiken inte bör behandlas som en gåva utan som en oundgänglig pelare för en inre marknad som sammanför olika länder och regioner med olika utvecklingsnivåer.

30. Sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste politik för att motverka territoriella obalanser och minska de utvecklingsklyftor som uppstår till följd av de olika utmaningarna. Sammanhållningspolitiken har framgångsrikt gett ett betydelsefullt bidrag till positiva ekonomiska, sociala och territoriella förändringar i EU, på grundval av en komplex, sektorsövergripande strategi som syftar till att stödja innovation, små och medelstora företag, en koldioxidsnål ekonomi, transportinfrastruktur, stadsförnyelse, industriell omvandling och diversifiering av landsbygden, men även utbildning och kompetens, sysselsättning, kultur och social infrastruktur samt social delaktighet, för att bara nämna några få aspekter. ReK understryker i detta sammanhang behovet av att sörja för starkare synergieffekter och samordning mellan sammanhållningspolitiken och EU:s sektorsinriktade politik och program.

31. Med tanke på de många utmaningarna och deras allvarliga territoriella dimension behövs det mer än någonsin en stark och effektiv sammanhållningspolitik för alla EU:s regioner för att EU ska bli starkt och effektivt. ReK bekräftar att sammanhållningspolitiken har kapacitet för ett flexibelt och platsanpassat svar på nuvarande och kommande utmaningar, särskilt sådana som beror på akuta krissituationer i samband med globaliseringen. Kommittén betonar samtidigt att det övergripande målet om ett miljömässigt, ekonomiskt och socialt starkt Europa och större territoriell sammanhållning endast kan uppnås om både stads- och landsbygdsområden, som kompletterande funktionella områden, blir starkare med adekvat särskilt stöd.

⁽²⁾ EUT C 306, 15.9.2017, s. 8.

32. De sammanhållningspolitiska instrumenten bör förbättras i framtiden med sikte på ytterligare förenkling och större kapacitet att reagera på nya utmaningar, men de får inte bli alltför komplicerade eftersom de knappast samtidigt kan åstadkomma ekonomisk och social konvergens, hantera konjunkturcyklerna, trygga finanspolitisk disciplin och förhindra att politiken urholkas. Kommittén påminner i detta sammanhang om sitt stöd för en differentierad strategi för att förenkla och förstärka systemet för förvaltning och kontroll inom ramen för sammanhållningspolitiken.

33. Kommittén framhåller behovet av att stärka det europeiska territoriella samarbetets roll när det gäller att undanröja gränshinder och främja gränsöverskridande samarbete i syfte att åstadkomma konkreta resultat för EU-medborgarna. I detta sammanhang påpekar kommittén att de framtida programmen för europeiskt territoriellt samarbete bör vara tillräckligt flexibla för att uppfylla de särskilda behoven i olika gränsregioner, och de bör även inbegripa möjlighet till projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt. ReK ser dessutom ett behov av att avskaffa gränsen på 150 km för samarbete på sjöfartsområdet, samt ett behov av ett mer proportionerligt arbetssätt vad gäller kraven på statligt stöd, revision och kontroll i programmen för europeiskt territoriellt samarbete⁽³⁾. Dessutom påpekar ReK att det finns ett växande behov av att i större utsträckning utnyttja makroregionala strategier, vilka bör stödjas av sammanhållningspolitiken jämte andra EU-politiska åtgärder.

34. Kommittén uppmanar Europaparlamentet och Europeiska kommissionen att ta fram en metod för att beräkna "kostnaderna för icke-sammanhållning" för att ge ytterligare kvantifierbara belägg för sammanhållningspolitikens europeiska mervärde.

Värdena bakom sammanhållningspolitiken

35. Genomförandet av sammanhållningspolitiken har många positiva spridningseffekter eftersom det bidrar till ett bättre styre och bättre institutioner i många regioner. Det inte bara är en förutsättning för ekonomisk tillväxt, utan också en stabil grund för samhällets välbefinnande i stort, inbegripet medborgarnas förtroende och EU:s politiska legitimitet. Sammanhållningspolitiken bör fortsätta att verka för en ny förvaltningskultur i regionerna genom att stärka flernivåstyre, partnerskapsprincipen, ekonomisk planering på medellång sikt, flerårig programplanering och finansiering, integrerade och platsbaserade strategier och instrument, men också öppna och evidensbaserade beslutsprocesser, förhandsvillkor, resultatniriktning, tematisk koncentration, incitamentbaserade mekanismer, avancerade förvaltningsystem samt kommunikationsåtgärder för att förmedla dess direkta effekter till medborgarna.

36. Sammanhållningspolitiken är den mest effektiva EU-politiken när det gäller att övervinna det politiska silotänkandet. Den har potential att bli den viktigaste drivkraften för strukturomvandling i EU genom att samla olika sektorspolitikområden genom integrerade och platsbaserade strategier för smart specialisering som tillhandahåller skräddarsydda lösningar som bygger på ett visst områdes komparativa fördelar, utvecklingsmöjligheter och utmaningar, såsom de fastställts av allmänheten, företagen och förvaltningarna på fältet.

37. I detta sammanhang påpekar ReK att sammanhållningspolitiken kan bli mycket mer effektiv om medlemsstaterna är fast beslutna att genomföra de strukturreformer och förhandsvillkor som bidrar till en bättre genomförandemiljö för sammanhållningspolitiken, inbegripet förstärkt institutionell kapacitet. ReK vidhåller också att eventuella vidare kopplingar, även finansiella, mellan strukturreformer och sammanhållningspolitik skulle innebära att man måste öka effektiviteten och ansvarstagandet i processen genom att de regionala och lokala myndigheterna aktivt deltar i en uppförandekod för den europeiska planeringsterminen. Dessutom måste alla strukturreformer först genomgå en prövning där man kontrollerar att de tillför mervärde för EU och att de direkt överensstämmer med fördragsmålen⁽⁴⁾.

38. Sammanhållningspolitiken har visat att de regionala och lokala aktörernas inflytande är avgörande för att underlätta strukturomvandlingar. Forskning visar dessutom att det finns en outnyttjad potential att öka den landsomfattande produktiviteten genom att förbättra regionernas resultat. Därför betonar ReK att regioner och lokala myndigheter måste ha starkare kopplingar till en smart och stark sammanhållningspolitik, som ett led i det bredare främjandet av komplexa och stabila utvecklingsstrategier. Detta bör ge EU legitimitet på lokal och regional nivå genom att den europeiska integrationsprocessen görs mer konkret för medborgarna.

⁽³⁾ ReK:s workshop om förenkling av det europeiska territoriella samarbetet (<https://cor.europa.eu/Documents/Migrated/Events/ETC-WORKSHOP-FINAL-REPORT.pdf>).

⁽⁴⁾ ReK:s resolution om ändring av förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna till stöd för strukturreformer, COR-2017-06173-00-00-RES.

Kostnaderna för och riskerna med icke-sammanhållning för Europeiska unionen: ett tidigt varningsmeddelande

39. ReK betonar att det är ytterst nödvändigt att skapa en politisk ram som ska ersätta Europa 2020-strategin så att tematisk koncentration och territoriell anpassning kan upprätthållas i sammanhållningspolitiken efter 2020.

40. Att försämlra eller fragmentera sammanhållningspolitiken, till exempel genom att begränsa den till vissa typer av regioner eller genom att avskilja Europeiska socialfonden, skulle medföra stora politiska risker och äventyra EU:s förmåga att uppnå fördragsmålen rörande en förstärkning av den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen på grund av att det saknas en kritisk massa av stöd i många regioner, vilket även innebär lägre investeringar i de viktigaste europeiska målen.

41. Kommittén framför i detta sammanhang sin oro över att icke-sammanhållning i Europeiska unionen i värsta fall skulle kunna leda till

- a) ökade ekonomiska och sociala skillnader mellan regionerna och större spänningar mellan medlemsstaterna,
- b) en splittring av den inre marknaden och mindre effektiv ekonomisk styrning på EU-nivå,
- c) ett omöjliggörande av genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter,
- d) svåra hinder för hanteringen av migrationsutmaningen,
- e) en minskning av förtroendet för och tilliten till EU:s politiska institutioner och själva demokratin, vilket i sin tur skulle kunna leda till ökad populism och nationalism och därmed till politisk instabilitet och i slutändan till och med till en upplösning av EU.

42. Att övervinna de kvarvarande ekonomiska, sociala och territoriella klyftorna i EU är således den viktigaste långsiktiga utmaningen för Europeiska unionen som helhet.

43. ReK upprepar här att sammanhållningspolitiken inte får underkastas några efterhandsvillkor på europeisk nivå som de lokala och regionala myndigheterna inte kan påverka eller som skulle innebära att de hålls som gisslan på grund av den politik som de nationella regeringarna för.

Bryssel den 22 mars 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Europeiska regionkommitténs
ordförande
